

derimod kan jeg ikke være enig med de samme ærede Medlemmer i, at der er nogen Nødvendighed for nu at affkære Sogneraadene al Udgang til enten helt eller delvis at lade dette Arbejde udføre ved Naturalarbejde. Jeg lægger med Forsæt Eftertryk paa Ordet „delvis“, fordi det, hvad jeg allerede tidligere har nævnt, er mig bekendt, at ikke een, men flere Kommuner, som umiddelbart efter den nye Veiløvs Vedtagelse villig og ivrig gif ind paa det nye System, dog have anset det for hensigtsmæssigt delvis at fastholde det gamle System, nemlig Naturalarbejde, for enkelte Veies og navnlig for de ikke endnu grundforbedrede Veies Vedkommende. Den ubetingede Afffæring af al Udgang til at lade Veiarbejde udføre in natura vil altsaa ikke blot komme til at ramme de hidtil uwillige Kommuner, men ogsaa til at ramme de Kommuner, som have været og fremdeles ere villige til at affkaffe Naturalarbejde, men som kun forlange at have en vis Tid til at forberede Overgangen, og som navnlig ville have en noget rundeligere Tid dertil, end min ærede Gjenbo (Berg) mente var tilstrækkelig til at forberede Overgangen eller rettere til at komme fuldstændig over fra den ene Tilstand til den anden. — Det Moment, som jeg i Dvrigt særlig vilde fremhæve, og som det forekommer mig ikke hidtil er blevet fremdraget, er, at de Styrende og Raadende i Sogneraadene, efter den Sammenfætning, som Sogneraadene nu have, jo netop ere Hartkornsbrugere; jeg kan i det Mindste ikke tænke mig, at der skulde være en eneste Landkommune, hvor ikke Hartkornsbrugere i dette Di. blik ere de Raadende. Men det forekommer mig nu, at denne Omstændighed stiller Balget mellem de to Beskatningsmaader, af hvilke den ene, — den gamle Beskatningsmaade med Hensyn til Udredeisen af Veibyrd, — ganske vist ikke er stemmende med, hvad der ellers anses for at være rigtigt med Hensyn til kommunal Beskatning, og saa den nye Beskatningsmaade, i en noget anden Belysning, end det ellers vilde staa. Thi man tør dog vel forudsætte, at det Sogneraad, der fremdeles vil bestemme sig til at lade Veiarbejdet udføre helt eller delvis ved Naturalarbejde, maa have meget vægtige

Grunde dertil, naar det er givet, at dets Medlemmer i det Tilfælde, at de foretrække Naturalarbejdet, selv derved komme til at bære ikke en mindre, men en større Byrde end den, der egentlig tilkommer dem. Det forekommer mig, at Valgfriheden derved faar en noget anden Stilling.

Da jeg har Ordet, kan jeg ikke Andet end udtale min Beklagelse over, at den ærede Minister saa bestemt modsætter sig Vædringsforlaget under Nr. 28 til § 36. Dette Vædringsforlag havde min Sympathi, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke ved de Ytringer, der ere faldne her i Salen fra forskellige Sider, er bleven fuldstændig overbevist om, at det vilde være skadeligt for de offentlige Interesser, om det blev vedtaget. Men ligeoverfor en saa bestemt Modstand fra den ærede Regerings Side er jeg naturligvis meget betænkelig ved at stemme for et saadant Vædringsforlag. Jeg drifter mig altsaa ikke til at stemme for det, men paa den anden Side vilde det være imod, hvad der efter min Anskuelse er det Rigtige, om jeg vilde stemme derimod. Naar et æret Medlem, som har særligt Kjenndskab til militære Forhold, (Magius) har bemærket, at det i visse Tilfælde, og navnlig naar det gjaldt om at berede sig til Krig, uden at dette egentlig maatte vides, kunde være nødvendigt for Militæretaten at have den omtalte Ret til at udskrive Befordringer, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke ret kan forstaa denne Bemærkning. Det forekommer mig nemlig, at i vor Tid, hvor Alt saa hurtigt kommer til Alles Kundskab, er det virkelig en Illusion, naar man mener, at man enten paa den ene eller den anden Maade vilde kunne berede sig til Krig ved Troppesamlinger, uden at ogsaa dette skulde komme til Alles Kundskab; enten man saa tilfiger eller man leder Befordringer, synes mig i saa Henseende omtrent maa komme ud paa det. Ligeoverfor Regeringens bestemte Modstand drifter jeg mig imidlertid, som sagt, ikke — men jeg beklager det — til at stemme for Vædringsforlaget under Nr. 28.

Magius: Der som jeg før har brugt Ordet „vides“, maa jeg bede om, at